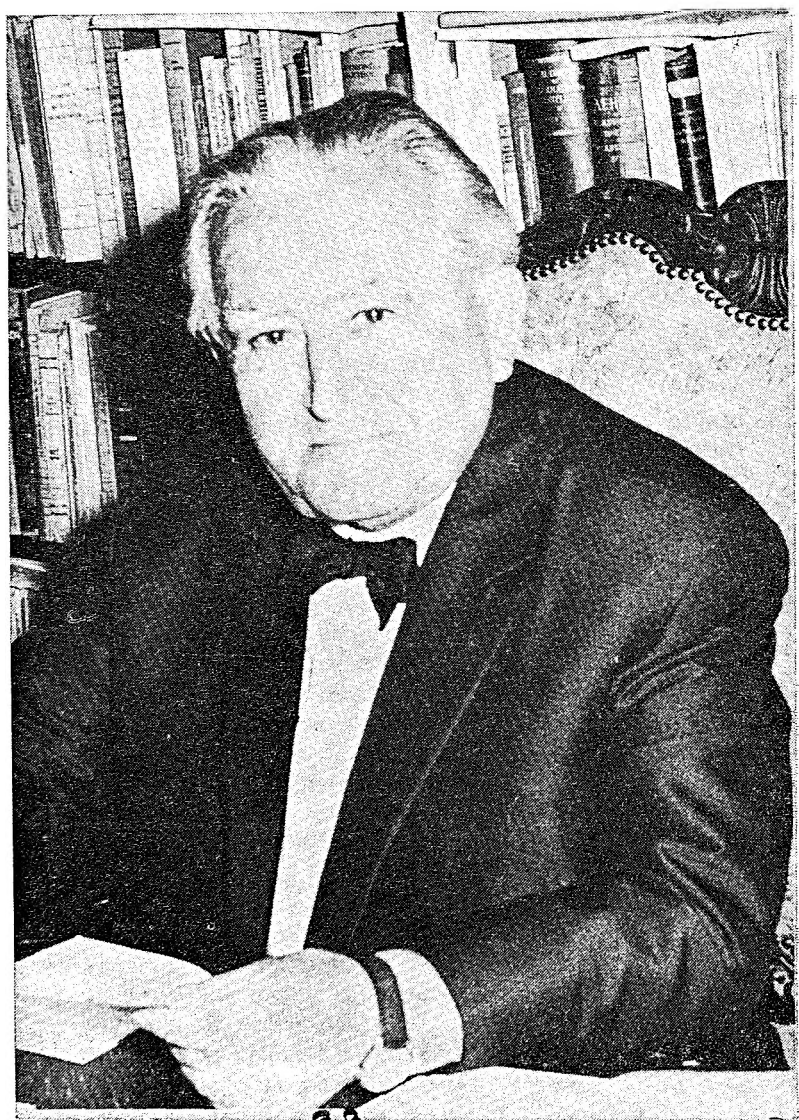

Amos Targovskiy

АНАЛИ

ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

Година XXI

Март — април 1973.

Број 2

Наставници и сарадници Правног факултета у Београду обележавају седамдесетогодишњицу живота професора Милоша Радојковића у тренутку када се он после четрдесетогодишње непрекидне везаности за Правни факултет у Београду опрашта од активне наставничке службе.

Међународни научни углед стекао је професор Радојковић веома рано одбраном и објављивањем своје докторске дисертације „Ревизија међународних уговора и Пакт Друштва народа“. Похваљена и награђена од стране Универзитета у Паризу, она је убрзо нашла своје стално место на радним столовима научних радника и практичара многих земаља, сучених с веома значајним, осетљивим, тешким и актуелним питањем, у чије се расправљање упустио двадесетосмогодишњи докторант из Југославије дајући тако допринос своје земље ревизионистичким силама.

Као основа за научни рад професору Радојковићу је пре свега служило темељито и широко образовање. Рођен 25. марта 1902, похађао је основну школу у свом родном месту, Шапцу, а гимназију у Швајцарској и Француској. У Паризу, где је матурирао, студирао је и стекао дипломе на Правном и Филозофском факултету. Добивши 1928. године још и диплому високих универзитетских студија на истом Универзитету, докторирао је две године касније. Оваква формација условила је како широк круг питања за која се Радојковић занимао, тако и начин њихове обраде, који никада није био само легалистички већ пун разумевања за дух времена и с јаким осећањем за историју. У првом периоду његове научне делатности, до хитлеровског напада на Југославију, истраживања професора Радојковића иду у три правца: један је у продужетку радова отпочетих докторском дисертацијом и представља настојање да се усавршавањем међународноправног поретка стане на пут опасности коју су представљале агресивне експанзионистичке државе; други значи реаговање на најновије појаве у области међународног саобраћаја, у првом реду на рекама и ваздуху, где професор Радојковић остаје уписан као један од пионира југословенског ваздухопловног права; трећи правац лежи у продужењу историјских студија, везаних нарочито за револуционарно вреће 1948. године и његов утицај на југословенске народе.

Ова делатност је прекинута нацистичком окупацијом. Професор Радојковић је одбио да се пријави на обавезни конкурс за универзитетске наставнике, који је објавила квислиншка влада. Крајем 1942. године професор Радојковић бива ухапшен и спроведен у злогласни концентра-

циони логор Маутхаузен, у коме остаје до 1945. године. Одмах по повратку прикупља снаге да би опет бранио међународни поредак тамо где је он управо био највише нарушен: 1947. излази његово „Ратно право“ у скромном облику привременог уџбеника да би његови искрзани примерци још и данас били тражени и љубоморно чувани од студената и стручњака. С истим жаром професор Радојковић се убрзо баца на истраживања која треба да допринесу отклањању опасности од новог сукоба. Још много пре но што је мирољубива активна коегзистенција постала лозинка дана, професор Радојковић јој посвећује своје расправе и постаје стални извештач за ово питање Светског удружења за међународно право, у ком својству објављује низ извештаја. Подједнак значај имају радови професора Радојковића посвећени разоружању. Посебно обележје овом раздобљу његове научне делатности даје чињеница да је он био један од оснивача и током више од петнаест година главни уредник „Југословенске ревије за међународно право“. Они који су са њим сарађивали знају колико је он себе уносио у тај посао и колико је својим радом допринео угледу овог часописа у земљи и иностранству.

Највећи део своје активности професор Радојковић је посветио школи: он је био и остао школски човек. После кратког рада у Министарству спољних послова изабран је за доцента Правног факултета у Београду, за ванредног професора 1938. год. а за редовног професора 1951. године. Предавао је Дипломатску историју и Међународно јавно право на општем курсу и последипломским студијама. Са пуно педагошког смисла утицао је на развој многобројних генерација студената. Пружао им је несебичну помоћ, упознавао их са сложеним проблемима међународне заједнице и руководио многобројним докторским дисертацијама и магистарским радовима. Поред своје научне и педагошке активности посебно се истакао као организатор рада на Факултету, као шеф Катедре за међународно право и Декан Правног факултета у Београду (1958. године).

Наставници и сарадници Правног факултета у Београду ценећи допринос кога је професор Радојковић дао развоју Међународног јавног права и Дипломатске историје и његов значајан педагошки рад посвећују му овај број „Анала“, желећи му дуг живот и даљи плодан рад.

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР